

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. III. An & quâ ratione subdelegare possit delegatus Papæ, vel Principis, adjunctis ei aliis iudicibus delegatis, vel cum potestate subdelegandi alteri?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. II.

Quinam habeant potestatem delegandi, aut subdelegandi?

DElegandi potestatem regulariter habent omnes Magistratus ordinariam jurisdictionem habentes, prout sumitur ex *c. cum Episcopus 7. de off. jud. ord. in 6.* quod enim potest facere quis per se ipsum, hoc potest etiam per alium juxta *reg. 63. in 6.* non quidem quasi posset totum suum officium quilibet iudex, principe inferior, alteri committere, cum hoc non tam esset delegare, quam officio suo se abdicare, & transferre illud in alium, quod sine consensu Principis inferior non potest *l. penult. junct. gloss. V. abdicando. ff. de off. praesid.* sed quod speciales aliquas causas delegare possint. Subdelegare verò potest etiam partibus invitatis causam aliquam sibi delegatam, vel illius partem aliquam, absolute, vel sub certis limitationibus, quia a supremo Principe aliquo, majorem non recognoscente, delegatus est, *c. si pro debilitate 3. h. t. & c. cum causam 62. de appellat.* Ita ut si iusta causa aliqua, vel necessitas sub sit, & malitiosè delegatus se subducere non velit, subdelegandum, quamvis majoris dignitatis sit, cogere possit, delegatus supremi Principis, ad acceptandam subdelegationem, sub poenae pro proportione subdelegandi imponendae interminatione; uti habetur in *c. pastoralis 28 h. t.* quia in tali casu sicuti subdelegandus, cuiusvis per se auctoritatis sit, inferior est illo, cuius vices delegatus gerit, ita etiam delegato tali censetur esse inferior, qui superiorem delegantem repraesentat. Haec tamen de subdelegatione à delega-

to Principis facienda, intelligenda sunt nisi ad causam aliquam dijudicandam fuerit electa industria personae, ob causae alicujus arduitatem, aut literarum tenorem, vel consensum partium, prout colligitur ex *citato c. si pro debilitate & ex c. final. h. t. & ex c. is cui 12. eodem in 6.* vel nudum Ministerium, seu mera executio, & nulla jurisdictio illi commissa sit *c. fin. h. t. §. ceterum.*

§. III.

An & quare ratione subdelegare possit delegatus Papa, vel Principis, adjunctis ei aliis iudicibus delegatis, vel cum potestate subdelegandi alteri?

Potest Papa, vel Princeps supremus alius, delegatis jam constitutis, superaddere tertium, vel ex communi consensu partium, vel si consentire non possint, ex officio (cum illius sit, non tam partibus, quam causis & negotiis providere) quidam modo, subdelegare potest alteri, & pro diversitate clausulae adjectae, ut *vel solus, si alteruter conjudicum nolit, aut non possit, vel cum alterutro suorum conjudicum, procedas, solus ipse, vel cum alio conjudice causam cognoscere potest.* Quin imò, si simpliciter causa commissa sit duobus, sine alia clausula adjecta, potest unus ex illis suo condelegato suas etiam vices committere, sive subdelegare, ut habetur statutum in *c. quamvis 6. h. t.* qui tam suo, quam loci nomine, ut delegatus scilicet, & ut subdelegatus collegae sui judicare, & sententiam, non quidem diversam, sed eandem pronuntiare potest. Sicuti tamen subdelegatum admittere non tenetur delegatus alter, si causa duobus cum

clausula commissa sit, quod si ambo in-
teresse non possint, alter solus procedat, sed
per exceptionem repellere eum potest, &
solus procedere, prout sumitur ex *c. coram
dilecto 34. b. t.* cum clausula dicta velit,
solum hunc posse procedere, si alter per
se adesse nolit, ita etiam subdelegatus sub-
delegare non potest juxta *c. super quastio-
num 57. §. si vero h. t.* cum nullibi repeta-
tur in iure, et si subdelegato subdelegandi
concessa licentia.

§. IV.

An, & quando delegatus ab infe-
riore iudice ordinario subdelegare
possit?

Delegatus ab alio, quam à Principe
nullum superiorem agnoscente, sive
ab inferiore iudice ordinario, ab Episcopo
v. g. subdelegare, sive causam sibi
committam regulariter, & ordinariò al-
teri committere non potest, uti constat
ex *c. cum causam 62. de appellat.* (neque
etiam delegatus plus juris habet, quam
ipsi vel à lege, vel ab homine commis-
sum sit, nullibi autem legitur, hæc sub-
delegandi concessa illi potestas, & ab
homine tantum illi est concessa facultas
exercendi jurisdictionem, sub qua non
venit subdelegandi potestas) nisi ad
universitatem causarum delegatus sit
(qui quasi ordinariam jurisdictionem
habere censetur, & consequenter unam
vel alteram causam, vel causæ articulum
subdelegare potest. *l. 1. §. ab eo. ff. quis &
à quo appelletur junct. glos. v. non ipse, &
gloss. fin.*) vel nisi à iudice ordinario
hæc ipsi subdelegandi potestas, tacitè
vel explicitè ipsi concessa fuerit juxta gloss.
in *c. is cui 12. V. per alim. h. t. in 6.* (ut sic
enim delegatus non tam ex sua, quam

delegantis persona delegat, ad quem
etiam appellatio fieri debet, si quæ sit in-
terponenda) neque huic tam è etiam dele-
gato aut subdelegato cui una tantum cau-
sa dijudicanda concessa est, negari debet,
quòd non possit post cognitam causam,
& pronuntiatam sententiam, alteri exe-
cutionem sententiæ, sive nudum mi-
nisterium executionis committere, cum
taliter exequentem sententiam non tam
agat, ut iudex, cui jurisdictionis competit,
quam à delegato tali accipere non potuit,
sed agat præcisè, ut purus minister dele-
gati, aut subdelegati.

S E C T I O II.

De iis, quibus delegari potest.

§. I.

Qui possint esse iudices delegati?

Ordinariè & regulariter, qui iudices
ordinarii esse possunt, possunt etiam
esse delegati, & hinc communiter dicitur,
omnes esse posse iudices delegatos, qui nec
naturæ, ut surdi, muti, perpetuò furiosi,
impuberes &c. nec jure, ut infames &c.
nec consuetudine excluduntur, prout
excluduntur forinæ, servi &c. imò de
jure Canonico delegatus iudex esse
non potest, qui vigesimum ætatis annum
nondum implevit *c. qui vicissimum 41.
h. t.* nisi à Principe dispensetur, aut par-
tes consentiant in eum, qui saltem 18.
annum excesserit, nec potest esse, hoc
ipso jure prohibète in causis judicialibus
sedis Apostolicæ, aut Legatorum ejus de-
legatus, vel subdelegatus, nisi sit in ali-
qua dignitate ecclesiastica aut Personatus
constitutus, vel Canonicus ecclesiæ Ca-
thedralis.